Odejměte pouta lidu ruskému!

Události mohutně obracejí dnes k Rusku zraky celé Evropy; události zevnější, výboje na Balkáně, osvobození ubohých Bulharů z krutého jha osmanského a události vnitřní; ruch uvnitř Ruska, touha po svobodě politické, touha po svobodě tisku, touha po vymanění se ze jha byrokracie nad jiné krutější. Sám nesa bratřím jhoslovanským výženou svobodu, chce ten ruský orel také svobody. Mnohé se toho objevují známky, ale žádný nepůsobil tak mocně, jako před rokem čin ruské panny Orlenské, Věry Sasulíčovy a dnešní krvavé události v Kyjevě; zavraždění guvernéra charkovského a povážlivé napnutí mezi carem Alexandrem a následníkem trůnu.

Trpké následky absolutismu hltá plným douškem v době nynější ubohý lid ruský, v době na sklonku osvíceného století devatenáctého, v době—kdy car Alexandr udílí svobodu národu bulharskému! Tak často velebená Rus objevuje se zrakům našim na konci devatenáctého století co država vězící až po krk v bahně absolutismu. Ruský lid nepožívá dosud ani částečné svobody občanské! Knut jest sice již odstraněn, za to ale vévodí karabáč byrokracie. Ruský tisk dusí míra úzkoprsé censury a cizozemský časopis nikdy nepřekročí hranic ruského samovládce, dokud by nepodstoupil přísnou zkoušku ohněm i vodou. Tomu na důkaz uvádíme, že i zábavní list, olomoucká "Koleda," vstup na "svatou" Rus má—zakázán.

A ruský lid? Rotí se proti nejhorším byrokratickým karabáčníkům v tajné revoluční spolky. A činnost takých spolků illustruje nedávno došlá zpráva z Kyjeva: Policejním úřadům bylo sděleno, že na Rytířské a Malo-Vladimírské třídě odbývají se porady nihilistů, kteří chtějí použiti posledních dnů masopustu ku svým záměrům. V jednom domě v třídě Malo-Vladimírské bylo shromážděno 16 nihilistů, mezi nimiž 4 ženské. Jakmile první četník se objevil, padla rána z revolveru, jež trefila četníka do prsou, odrazila se sice od pancéře, vnikla však četníkovi do nosu a odtud do mozku. Po té četníci vystřelili ale ranami revolverů bylo jim odpověděno. Vojsko obklíčivší dům zatklo všechny spiklence mimo čtyř, jimž se podařilo utéci. Zajatí spiklenci, kteří se nezdají býti studujícími, tají dosud svá jména. V domě na Rytířské třídě nacházeli se toliko čtyři spiklenci, kteří se též zoufale bránili. Celá událost vzbudila v Kyjevě veliké rozčilení. Zastřelený četník padnul rukou Olgy Rusovské. Kromě ní účastnily se bitky sl. Gersefeldova, dcera generála a hraběnka Paninova. Tato jest známá kráska a řádná posluchačka na kyjevské universitě. Otec sl. Gersefeldovy žije v Petrohradě a jest jedním z prvních hodnostářů říše, jest nejen generálem, ale i senátorem, členem "gosudarstwennago sověta." Ruské úřady neznají dosud jmena zatknutých revolucionářů. Kompromitující nějaké listiny nebyly zabaveny.

A řízením revolučních spolků vystoupila loňského roku hrdinná děva Věra Sasulíčova a v dnech nynějších padl dýkou Mezencov a usmrcen i guvernér charkovský, kníže Krapotkin. K vůli vysvětlení vraždy na Krapotkinu spáchané, rozeslala tajná petrohradská tiskárna provolání po všech městech ruských, které v stejný den objevila se přes noc na nárožích a zní následovně:

"Ruskému národu! Dmytrij Nikolajevič Krapotkin, guvernér charkovský, který po celou dobu dvacetileté služby své národ ruský až na krev utiskoval a také mimo Rus v Polsku a Bulharsku krvavě hospodařil, byl od revolučního výboru ruského k smrti odsouzen, a tento rozsudek 9. února (starého kalendář) o 12. hodině noční v Charkově na něm vykonán. Důvody, které nás k tomuto rozsudku přiměly, hodláme zevrubněj vysvětliti. Netřeba dotýkati se zločinů dřívějších; dostačí uvésti, že kníže Krapotkin v posledních dvou letech vlád nad Charkovem jako pravý satrapa, trestaje hned každé volnější hnutí doživotním vypovězením na Sibiř, doživotní prací v dolech rtuťních a nelidskými tresty jinými. Pomin "politický provinilec", byl od Krapotkina při vyšetřování obdařen 150 ranami holí a konečně na čas života svého k nucené práci odsouzen, ačkoliv není vinen žádného z oněch "zločinů", které mu za vinu byly kladeny. Charkovští studenti, počtem 36, byli jen k vůli Krapotkinovi, tomu "věrnému sluhovi", dopraveni "cestou administrativní" do Sibiře. Vdova Aksenie Nikolorova byla od Krapotkina k smrti utýrána, a sice jen pro pouhé podezření, že prý skrývala u sebe po 3 měsíce jistého "nihilistu." Padesátiletou paní, Aksenii Nikoforovou, věznil Krapotkin 8 měsíců a dal jí za ten čas šestnáctkrát holí smrskati, tak že nebezpečně onemocněla a 23. prosince m. r. ve vězení zemřela. Veškeré obyvatelstvo bylo následkem této nečemnosti v největším rozčilení. Poslali jsme za dva dni po této události guvernérovi první výstrahu. Odpověděl tím, že dal zatknouti všechny "podezřelé" v celém okresu. Žaláře naplnily se 87 zcela nevinnými lidmi, mezi nimiž byly 2 čtrnáctileté dívky. Po té následovala druhá výstraha a druhé lovení "nihilistův," následkem čehož dostalo se asi 40 nevinných lidí do vězení. Uvěznění musili ovšem k vůli veřejnosti býti odsouzeni, třeba že byli zcela nevinni,—a skutečně bylo jich 16 vyvezeno na Sibiř. Tím byla míra zločinů naplněna a my, neviditelní mstitelé do krve zotročeného lidu musili jsme zasednouti k soudu a odsouditi kata carova k smrti. Jsme úplně přesvědčeni, že lid s námi souhlasí a katanům svobody svědomí jiného trestu nepřeje, než li zemřít?... Naším heslem jest; "Smrt katanům lidu ruského!"

Po Mezencovu přišel Krapotkin a po Krapotkinu přijde každý, kdo nemilosrdně nás utlačuje, naši svobodu krade, nás mučí a trýzní za to, že se cítiti chceme lidmi svobodnými.... Naši katané a tyranové buďtež si postaveni sebe výše, naše byť i neviditelná ruka přece je zasáhne, ať ve dne, nebo v noci, ať doma nebo na ulici, ať v kanceláři nebo ve voze, všude musejí se míti na pozoru před námi ti krvaví psové despotismu!.. Výkonný výbor revolučního spolku ruského."

K děsným těmto událostem druží se další sensační zpráva, že mezi carem Alexandrem a následníkem trůnu nastalo nemalé napnutí.

Jestiť sice starou již pravdou, že následníci trůnu bývají vždy liberalními tak dlouho, dokud jsou čekateli trůnu; stavše se pak vladaři, přenechávají svou svobodomyslnost obyčejně zase následníkům svým. A svobodomyslností nemalou honosí se i nynější následník trůnu ruského. Kterak se zachová, až jednou na trůn dosedne, zjeví nám budoucnost; tolik ale směle tvrdíme, že carevič své liberální smýšlení nejednou dal i pádně na jevo. Podobně učinil i dne 4. března t. r.

Téhož dne navštívil carevič svého otce cara Alexandra, při kteréžto návštěvě došlo k prudké hádce, ohledně "memoranda", zaslaného z kruhu nihilistických následníkovi trůnu, pojednávající ohledně nedávno odsouzených studentů do Sibiře. Co se následkem toho mezi císařským otcem a synem dalšího přihodilo, to ovšem udati nám nelze. Však jak již podotknuto, carevič stojí při straně těch, kteří domahají se konstituce,—car však podporován úzkoprsými byrokraty, zpečuje se nyní více než kdy jindy zlomiti okovy politického absolutismu. Po této katastrofě dal car svolati ihned ministry a sdělil jim v největším rozčilení, že zájmy státu nutně vyžadují, aby byl carevič ihned zatčen a střežen, poněvadž prý se přátelí s největšími nepřátely Ruska. Jen s těží pohnuli ministři cara k mírnějšímu trestu, jenž záleží v tom, že carevič nesmí vykročiti ze svého paláce, v kterémž si odbývá jistý druh domácí vazby.

Car popouzen jednak "revolučním" smýšlením následníka trůnu s jedné, a strachem před vzbouřením s druhé strany, odjíždí do Livadie; ponechávaje otěže vlády byrokratickému apparatu.

Tedy nemá ještě býti na Rusi dán lidu hlas, který dle přirozeného práva mu patří, tedy nepřišla dle rozumu vládnoucí posud strany na Rusi doba, aby lidu konečně dáno bylo, co mu po tak dlouhou dobu a tak nespravedlivým způsobem zadrženo bylo, tedy ještě i na dále má byrokracie držet na potupu vzdělanosti, na Rusi tak žlasným způsobem se šířící, povšimnutý karabáč nad šíjí ubohého sedláka ruského, tedy ještě i dále má býti časopisectvu ponecháno pouto, které ej víže na rukou i na nohou?— —

Ne, toho nebude, toho nemůže býti! Vždyť by jednalo takým způsobem Rusko jenom samo proti sobě, proti zásadám své tradicionelní politiky zahraničné.

Odejměte ta pouta lidu ruskému, odejměte mu je co nejdříve, dokud ještě čas jest, aby lid nemusil si násilím dobývati, co mu náleží po právu a pravdě!

"Světlo."

DOPISY.

FORT DODGE Ia. 26. března 79.

Ctěná redakce.

Počasí máme pěkné. Třetina setby jest již vykonána a jaro se okazuje pěkné, tak že též naděje na dobré leto a můžeme se těšit na pěknou úrodu. Zima byla pěkná, stálá, tedy snad bude i pěkné stálo leto. Na zdar!

Váš přítel Josef Spirek.

FAIRBURY NEB. 29 března 79.

Ctěný pane.

V jednom z čísel minulého roku přinesl jste zprávu, že jistý Čech jmenem Přibyl byl zatknut pro krádež. Jelikož jest povinností každého člověka se hájit, doufám že dopřejete místa těmto řádkům. Možná že dopustil jsem se přestupku zákona; však staloli se tak, bylo to v pomatení mysle, což též soud uznal a byl jsem dán do ústavu choromyslných v Lincoln, kdež jsem 9 měsíců strávil a nyní se zdráv navrátil. Myslím že když z pomatenosti mysle člověk něco nezákonitého spáchá, že se mu to nemůže pokládat za zlé.

S veškerou úctou,
Jan Přibyl.

ARCHIBALD Pa. 31.března 79.

Vážená redakce.

Čtu zprávy o povodni v Szegedině v Uhersku a to uvádí mi na mysl události, které jsem v Uhrách v době revoluce zažil. Byl jsem ten čas u 9 pluku huláně. Byli jsme v roku 1847 v Itallii, kdež tehdy byla též revoluce a povstalcům byl napomocný sardinský král Viktor Emanuel. Co jsme tam zkusili, není ani k vypsání. Když nastala revoluce v Uhrách, došel nás rozkaz z Vídně, aby jsme táhli do Uher. Táhli jsme tedy a hned u Prešpurku měli jsme první srážku s Košutovci. Pak to šlo dále k Aldenburku a Wiesenburku, Rábu a dolu k Pešti. Tam se s námi spojilo 40.000 mužů armády ruské a nastoupen pochod ku Kečkemetu a Szegedinu. Těch bitev a ohně v městě a škod výbuchem prachárny, i dalších bitev, jsem byl svědkem. Po onom výbuchu prachárny ustoupili košutovci přes řeku ku Starému Aradu a Temešváru, kdež se nám po poslední bitvě vzdal maďarský jenerál Gœrgœi. Od té doby arci uplynuly mnohá leta a nyní mne ty zkušenosti přichází jako sen.

V této krajině, v dolech uhelných, jest nás Čechů poskrovnu, jsme zde zanešeni co kočky a ani se o krajanech nedovíme. Mám zde mnoho krajanů v Americe, ale nevím kde který bydlí.

Matěj Halla,
z Hřemešína, okr. královického.
Adresa: Mat. Haily, Archibald, Luzerne Co. Pa.

REPUBLIC CO. KANSAS,
20. března 1879.

Ctěná redakce.

Časopis Váš mi zvláště milý, proto že si všímá všech záležitostí prospěšných. Očekávám jej vždy dychtivě. — Se setbou a jarní prácí jsou hospodáři již veskrze hotovi a pomalu se bude orat ku kukuřici. Ozimka (pšenice) stojí průměrem prostředně, jen nyní jest svrchovaný čas, by jsme trochu vláhy dostali. Nepršelo nám již dlouhý čast tak že jarní pšenice špatně schází; snad duben bude trochu bláznivější, že to snad opraví. Co se týče vystěhovalstva, to přichází každodenně. A proč by otálet měli, když jest ještě dosti na výběr a tak dosud každému se příležitost poskytuje, lacino k hospodářství vlastnímu si pomoci. Právě se zde též usadil pan J. Šmídl, z Richmond, Iowa, který v tom státu po 20 roků bydlel a váženým občanem byl. Opustil svůj starý domov a doufám že nebude mít příčinu toho litovat. Jeho bratr též tam vyprodal a chystá se sem. Až jest zde dosti dobrých pozemků na prodej při nízkých cenách, přece od té doby co jsem Omahu opustil, stoupły již ceny značně. Kobylky, před nimiž se před několika lety každé obával, přestaly být postrachem.

Musím se též zmínit, jak si některý Amerikán myslí, že může Čecha podle své vůle ohnout. Můj soused hradí si pár akrů pro pastvu a chtěl, bych udělal polovici hradby z kamene. Já arci odpověděl, že zde máme v platnosti zákon o pasení dobytka, ne však o bražení pozemků. Druhý den přišel s nějakým kusem starého papíru a hrozil, že mne soudně donutí k dělání hradby. Když jsem se nenechal zastrašit, dopálil se a hrozil, že mne připraví o homestead, že prý jsem si homestead zaujmul teprvé za 3 roky a 7 měsíců; já však jsem teprvé z Omahy pryč bude 3 roky dne 7. června. Přeji všem čtenářům zdaru v tomto roce.

V úctě. Jos. Hrabě.

DENVER COL. 2. dubna 79.

Milý Pokroku Západu.

Musím také jednou následovat příkladu jiných dopisovatelů a podat zprávu o českých veselkách. Před několika dni byl jsem na svatbě při které nevěsta Češka brala si Italiána. Svatba byla veselá a trvala až do 3 hod. ráno. Češi jsme tam byli pouze: p. Doležal s manželkou, paní Higrisová (sestra nevěsty) a moje maličkost. Dne 28. března jsme však slavili první celočeskou veselku v Denver. Pan Čížek bral si Češku nedávno do Denver přijetou. Byl jsem spolu s Němcem p. Higrisem požádán co svědek. Po veselce jsme se odebrali do bytu p. Čížka, tu p. Skála (který možno dost že jest ještě poctivý mládenec a vždy o sobě mnoho myslí, proto že Kristus s Petrem zakládali křesťanství, ale ne sektářské, na skále) hned jako voják se postavil k soudku a sklenice se pinily a zas prázdnily na zdraví snoubenců. Byli jsme tu přítomni p. Doležel s manželkou, pan Nosek, pan Škaryvoda s manželkou, pan Hirgis, čechoněmec, s manželkou, pan Skála a moje maličkost; ostatně několik paniček německého rodu. Sotva jsme zasedli k jídlu, byli jsme polekáni náhle se objevivší září, brzy jsme však nalezli příčinu záře. As 20 pánů, spoluúdů to sekce socialistické ku které p. Čížek náleží, stavěli se s pochodněmi do šiku před oknem, a hned na to zazněl překrásný německý zpěv ku poctě českého párku. Po zpěvu zastrčeny pochodně do hromady písku, která tu složena byla a vešli do vnitř, kde panu Skálovi nastala znova pilná práce. Přinesli též novomanželům krásný veliký obraz darem. A zase za chvíli zaplála záře z druhé strany a než jsme měli času povstati, spustila hudba a pak s pomocí hudebníků pilo se znovu na zdraví novomanželů. Pan Skála na sebe arci nezapomínal, — že prý skála potřebuje též vláhy. Pak při zpěvu a hudbě, deklamacích a řečích jsme se bavili chvíli a když hudba zahrála skočnou točilo se vše ve víru tance a příjemně nám zábava plynula až do třetí hodiny. Též socialistické řeči byly tu drženy a vysvětlováno, že socialisté chtějí pouze v poctivosti chléb svůj dobývat, však též se nenechat okrádat. Na neustálé nabízení učinil jsem přátelům též po vůli a přidal se do jejich socialistického spolku. Je nás Čechů tu jen půl tuctu v tom spolku, ale že Češi mu polo žijí začátek, tedy jej jmenují český spolek.

Čítám často s podivením stížnosti, že tomu neb onomu odepřeno bylo místo na kat. hřbitově a dívím se tomu, proč příbuzní takových usilují o jich pochování na tom místě vykropeném svěcenou vodou. To mi připadá jako v dávnověku, kde lidé věřili rozličným báchorkám, ba že i ta neb ona stará žena může slovem svým přirozený běh věcí zvrátit a čarovat. Což pak na tom záleží, kde to tělo leží, kde promění se v prvky a plyny, z kterých povstalo? U Pueblo si lid bez pomoci kněží založil hřbitovy 6—7 mil od sebe. Když někdo zemřel, pochovali jej na prerii; když opět smrt někoho jiného odstranila, položili jej k prvnímu a tak založeny hřbitovy bez cavíků. Potom každý okolo hrobu svého milého udělal ohradu, aby ku hrobu nic přístupu nemělo. Byl jsem při mnoho takových pohřbů. Vše se odbývalo jednoduše. Obyčejně některý držel řeč, mnohdy tak výmluvnou a dokonalou, že by kněz lepší neudělal. To byly pohřby zdarma; každý činil vše z lásky; v náboženství nečinilo se žádného rozdílu a i bez latiny spočinuli tu mrtví klidně a pokojně. Však nebožtík s tou latinou již nic nezíská. Jediné co po něm tu zůstane, jest památka jeho a jestli správně, poctivě a spravedlivě jednal nemine jej úcta po smrti. Tak věhlasní naši mužové, jako Hus, Jeroným a jiní z našich mučeníků, žiti budou pro vždy v paměti, třeba zhynuli smrtí potupnou, třeba popel jejich pokoje v zemi nenalezl a neb lebky jejich na kůlu spráchnivěly. Za to katové jejich, kteří národ náš na pokraj záhuby přivedli a jej ožebračili zůstanou nám vždy v paměti zlověstné.

Dne 28. března byly v naší škole odbývány zkoušky a mezi jiným též odbývány zkoušky z přednášek. Jedna z přednášek těch mne zvláště zajímala. Jedna žačka, as 17 roků stará, vypravovala o jisté události v New Yorku, které sama byla přítomna. Katolický kněz sbíral píze na kostel, usilujíc na své ovečky, aby hojně přispívaly, tak aby se chrám jejich vyrovnal v nádheře sousednímu protestantskému. Když dobrovolné příspěvky nedostačovaly ukládáno každému aby dal 10 dolarů. Každý platil ochotně, až když přišlo na jednoho mladíka, ten dal jen pětku a vymlouval se, že ostatní stratil. V tom vyvstala jedna chudobná ženština, majíc kolem sebe několik dítek a pravila: Proč se vymlouváš žes ostatní stratil? Proč nepřiznáš se, že kdyby nebylo peněz kterými jsi mne i rodinu mou podporoval, ty mohl by jsi dáti požadovaných $10.00, však já bych snad i s těmito maličkými byla bídou zašla? Ty jediný mezi všemi měl jsi milosrdenství se mnou a rodinou v mé nemoci a Bůh ti jistě odplatí stonásobně za skutky tvé. Přednáška byla tak dojemná, že mnohým až slzy kanuly. Skončila pak přednášku vypravováním, kterak konečně od kněze toho byly požadovány účty z peněz přijmutých, on však se vymlouval a když naň doléháno, prchnul a shledáno, že se zpronevěřil,—tak jako arcibiskup Purcel. Směšné jest, že někteří se hned durdí, kdykoliv se nějaký nehodný čin nehodného sluhy páně veřejně kárá a nazývají to hned ďábelskýma lžema, rýpáním a t. p. Vždyť komu čest, tomu čest, však kdo do ochrany béře skutky neb lidi nekalé, málo cti se tím vyzíská.

S úctou L. A. Schlesinger.

Každá západní rodina

Praví že **Brownovy rostlinné jaterní pilulky** jsou bezpečným a jistým lékem proti bolení hlavy, žlučnatosti a jaternímu neduhu. Připravují se zvláště pro západ a jihozápad. *Zkuste je jednou a jistě nebudete užívat jiných.*

LIBUŠE.

Máme dosud některé ročníky LIBUŠE, které paním odběratelům po **80 ctech**, neodběratelům po **$ 1 25** zašleme.

Jsou to následující ročníky s připojeným obsahem:

Ročník I: Dvě matky, román od Žofie Švarcové, (2 díly). Vynikající ženy mimo kruh rodinný, od L. Štmařkové. Rodina, je i starosti a radosti, od Bedřišky Bremerové, (2 díly.) Johanna z Rožmitála, manželka Jiřího z Poděbrad, od V. Luriške. Celkem 6 svazků, obsahujících 1294 stran.

Ročník IV: Ten pravý, román od Žofie Švarcové, (4 díly.) Skjulský hoch, román Emilie Flygare Karlenové, (2 díly.) Celkem 6 svazků, obsahujících 1044 stran.

Ročník V: Jane Eyre, sirotek Lowoodsky, (4 díly.) Šlechetný život, (2 díly.) Celkem 6 svazků, obsahujících 1096 stran.

Ročník VII: Věnec vavřínový, román od Václava Vlčka. 6 svazků, celkem 976 stran

PROTI

REMATISMU,

potřebujte

Proti všem bolestem, které zevnitřní prostředek vyžadují.

Proti zevnitřním úrazům, SPÁLENINÁM, OMRZLINÁM, OPAŘENINÁM, UŘÍZNUTÍ, ROZPUKANÝM RUKOUM, OTEKLÝM PRSŮM.

Proti vnitřnímu poranění.

Omačkání, udeření, vymknutí, uhranutí,

proti

NEURALGII

a všem s ní spojeným bolestem ŠKUBÁNÍ V OBLIČEJI A V ÚDECH, BOLESTI V KŘÍŽI A V ZÁDECH, BOLESTI ZUBŮ A UŠÍ, BOLESTI V STAHNECH, BOLENÍ HLAVY,

proti

Dně.

Obdivuhodná vyléčení.

Pastor F. W. Buchholz, Waseca, Minn. upotřebil olej sv. Jakuba v nemoci jedné ženy z jeho obce, která již 17 roků trpěla na rematismus a na lůžko vázana byla. Po upotřebení oleje po tři dny, mohla již povstati.

Pan R. Schæfer, 31 Brown ul., Allegheny City, Pa. byl přes 8 roků rematismem stížen a všechny léky zůstaly bez účinku. Jedna lahev oleje sv. Jakuba vyléčila jej úplně.

Pan Gustav A. Hellmann, redaktor Pittsburského "Republikaner" trpěl dva roky na rematických bolestech a strávil mnohou noc plnou utrpení. Dvě láhve sv. Jakuba oleje jej vyhojily.

Paní Urena Gugelmann, 59 roků stará, ze Švýcarska, Canton Argau, nyní ale bydlící v Rochester N. Y., měla takové rematické bolesti v nohou, že nemohla ani chodit. Po upotřebení jedné lahve oleje sv. Jakuba cítila se jako znovuzrozena.

Pan A. V. Borz, Whitewater, Wis: Olej sv. Jakuba vyhojí všechny. Jeden z mých odběratelů praví, že jest to dar boží.

Pan J. Kisthart, Mahony City, Pa., trpěl strašně bolestmi v kříži. Jedna lahev jej vyhojila.

Paní Kateřina Zimmermann, Lancaster, N. Y. upotřebila olej sv. Jakuba vydatně při oteklině nohy a růži v obličeji.

Pan B. Seim, South Adams, Mass. píše: Olej sv. Jakuba koná zde divy.

Pan Henry Lear, Patriot, Ohio, měl takovou bolest v levé pleci, že sebou nemohl hnout. Olej sv. Jakuba vyhojil jej ve dvou dnech.

Pan Frant. Wilke, La Fayette, Ind., oznamuje o jednom případu, kde jistý muž trpěl tak rematismem, že nemohl sebou hnouti. Nohy měl oteklé a snášel veliké bolesti. Za 12 hodin po upotřebení oleje sv. Jakuba, zmizely bolesti i oteklina.

Pan Henry Schæfer, Millesburg, Ohio, Rematismus v týlkách.

Pan Henry Stouck, Meadwille, Pa., sly rematismus.

Pan Fr. Witt, Cleveland, Ohio, Rematismus v nohou: po trojím upotřebení úplně uzdraven.

Pan F. Radder, Cleveland, Ohio, veliké a trvalé bolesti v pravé noze po dvojím upotřebení zmizely úplně.

Dále proti všem nemocím, kterým

domácí zvířata

podrobeny jsou, jako:

zácpa, těžké močení, kolika,

Rozštěp,

PUKLINY A ZAHNÍVÁNÍ, HNITÍ ŠPÁRŮ U OVCÍ, ŠKRKAVKY U PRASAT.

Oteklé svaly

(Sweeney),

BRADAVICE, EPIZOOTA, ODŘENINY, ROZMAČKANINY, OTEVŘENÉ RÁNY, OCHROMENÍ,

oteklina kopyta,

puchýře, podebraniny,

Oteklé vemeno,

fistule všeho druhu, boule a

škrábnutí.

Jedna lahev **oleje sv. Jakuba** stojí 50 centů, (pět lahví za **2 dol.**) a jest v každé lékárně ku koupi a neb při objednávce za 5 dol. pošle se bezplatně do všech částí Spoj. Států.

Adresujte

A. Vogeler & Co.

Baltimore Md

jediný sklad pro Ameriku.